

ling, at der paa 80 hl er en Difference paa en halv Snes hl, saa vidt jeg husker, og det betyder jo ikke saa lidt, naar man tror, man køber 80 hl, men kun faar 70 hl. Det firkantede Maal er tilladt ifølge Justerreglementet af 7. December 1909. Det er i alt Fald paa et enkelt Punkt et mærkeligt Reglement. Det afskaffer den gamle Top, hvormed storkornede Ting maales. I gamle Dage skulde Kul og saadanne storkornede Ting maales med Top, men det afskaffer denne Maaleranordning. Efter at Metermaalet er indført, skal der ikke længere maales med Top.

Reglementet giver meget omstændelige Regler for, hvorledes Maalingen skal foregaa, og er i det hele meget detailleret. Jeg har ikke beskæftiget mig med andet end Kap. 8, hvor det Spørgsmaal, jeg her fremdrager, nærmest hører hjemme. Slutningen af § 34, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse, lyder saaledes: „Ved Maaling af Varer, som ikke egne sig til at afstryges, saasom Bær, Rod- og Træfrugter, Kul og Koks, skal Maalekarret være vel fyldt, hvorved forstaas, at Varen staar saa højt over dets Munding, at den Del, som ligger over den ved Randen bestemte Plan, omtrent svarer til de Aabninger, som findes i de øverste Lag“. Saa kommer: „Maaling med Top finder ikke Sted ved Benyttelsen af metriske Maalekar“. Det er meget vanskeligt at regne ud, hvorledes det skal være. Hvad vil det for det første sige, at Varen skal ligge saa højt op over Maalekarrets Munding, at det „omtrent“ svarer til de Aabninger o. s. v.? Hvad er „omtrent“? Det er ganske uklart og ubestemt. „At det omtrent svarer til de Aabninger, som findes i de øverste Lag“! Hvor mange af de øverste Lag skal man regne med? Hvorfor skal der ikke være noget, der svarer til Aabningen i de nederste Lag? Jeg synes, at dette Maalereglement trænger til nærmere at gennemgaaes, for at man kan finde bedre Betegnelser, en mere fyldestgørende Maade at maale paa. Det er klart, at naar der staar, at det maalte skal ligge saa meget ovenover Randen paa Maalekarret, at det omtrent svarer til de Aabninger, der findes i de øverste Lag, rummer Bestemmelsen en meget stor Fare for, at en noget travl Maaler ikke giver det rigtige Maal, idet han synes, at nu er der saamæn nok til at dække Aabningen i de øverste Lag, for han tænker ikke paa mere end et eller to Lag. Det er jo ikke godt at vide, hvilke Lag der skal tænkes paa. (Alfred Christensen: Det er Lagene

til over Midten). Ja, jeg ved det ikke, men af de Maalere, jeg talte med, den Gang denne Sag var oppe, fik jeg ingen som helst Forstaaelse af, hvad egentlig Meningen var med Bestemmelsen. Jeg synes, at det mest rimelige var, at man gav saadanne storkornede Ting med Top, saa at man læsede paa, hvad der kunde ligge, og lod Resten falde ned. Ved en saadan Bestemmelse er det ikke saa let at tage fejl som ved at regne ud, hvad der skal til for at dække Aabninger i de øverste Lag. Jeg vil henlede den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa dette Reglement og spørge, om han ikke kunde tænke sig, at man mulig kunde forbyde, at storkornede Ting maales med firkantet Maal, for saadanne Maal vil altid kunne komme til at snyde, og jo mere storkornet Tingen er, jo mindre faar i Virkeligheden de paagældende af den Vare, som maales i et saadant firkantet Maal. Det er en Sag, som forekommer mig at være noget mærkelig, og den berører overordentlig mange Mennesker, for vi køber jo alle Kul og Koks og er derved udsatte for at faa mindre end det, vi har Krav paa at faa og tro at faa.

Alfred Christensen: Trontalen gav Løfter i Retning af Gennemførelse af Retsreformen, og det maa derfor være paa sin Plads allerede nu under Finanslovens første Behandling at fremkomme med nogle Udtalelser angaaende Retsreformen.

Retsreformen er delt i 2 Dele, den civile Retspleje og den kriminelle Retspleje. Jeg vil først fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende den civile Retspleje, og da de ærede Medlemmer af Regeringspartiet paa et tidligere Tidspunkt har ladet skimte en vis Ulyst til overhovedet at have med en Retsreform at gøre, særlig fordi en Retsreform vilde koste Penge, vil jeg bede dem om at høre efter, hvorledes en Civilretsreform kan planlægges og føres ud i Livet paa en kort Tid og med en minimal Bekostning. Jævn-sides med den lille Bekostning følger, hvad der for mig er lige saa vigtigt, den ringe Ulejlighed og den sikre og hurtige Afgørelse af Sagerne.

Vi vedtog for et godt Aar tilbage en lille Lejlighedslov, som gav særlig Hof- og Stadsretten i København — til Dels ogsaa Kriminalretten — nogen Beføjelse til at tilrettelægge Sagerne paa en hurtig og praktisk Maade. Der var ikke stort Indhold i selve Loven, for i Virkeligheden var de gamle Retsplejelove for en stor Del lige saa gode. Naar blot de var blevet